

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Völner Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek a dr. Kollár Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt alperes (alperes címe) alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. június 13. napján kelt 6.P.630.779/2004/16. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felperesi részvénytársaság 1973. óta foglalkozik oktatással és oktatásszervezéssel. Az általa meghirdetett tanfolyamok száma évente kb. 200 körül van. Főállású dolgozóinak száma m az 50 főt.

Az alperes a tevékenységét közel tíz éve kezdte meg, érettségi előkészítő tanfolyamok szervezésével, 2004. februárja óta felnőttképzéssel is foglalkozik.

A felperes két alkalmazottja, oktatási munkatárs 2004. januárban, titkárságvezető 2004. áprilisában felmondott a felperesnél és május 1-től az alperesnél helyezkedtek el, ahol oktatási munkatárs oktató és vizsgaszervezőként, a titkárságvezető tanfolyamvezetőként dolgozik azóta is.

A felperes 2004-ben, tanulmányozva az alperes internetes honlapját, illetve annak tartalmát, arra a következtetésre jutott, hogy az alperes tanfolyamai megegyeznek a felperes által kidolgozott tanfolyamszervezési megoldással, melyet volt alkalmazottai munkahely-változtatásával hozott összefüggésbe.

A felek közötti levélváltás eredménytelen maradt.

A felperes a pontosított, illetve módosított keresetében az 1996. évi LVII. törvény (Tptv.) 4. §-a alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogsértést követett el azáltal, hogy a felperesi munkavállalók által tudott információkat felhasználva a felperesével azonos tartalmú tanfolyamokat hirdetett meg, az üzleti titkot képező szellemi terméket felhasználta és ezzel piaci előnyre tett szert. A Tptv. 86. § (2) bekezdés alapján a jogsértés megállapításán túl kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására és tiltsa el a további jogsértéstől, kötelezze a jogsértéssel meghirdetett tanfolyamok törlésére, végül az általa meghirdetett tanfolyamok nyereségének kártérítésként történő megfizetésére, melynek összegét 3. sorszámú előkészítő iratában 150.000,- Ft-ban jelölte meg. A kereset jogalapja vonatkozásában oktatási, a kártérítés összegszerűsége tekintetében könyvszakértő kirendelését indítványozta.

Arra hivatkozott, hogy a felperes üzleti titkát képezi a tanfolyamok felépítése, ideje, tematikája, ára, stb. Az alpereshez távozott munkavállalók ismerték a felperes tanfolyamait, a titkárságvezető valamennyi adathoz hozzáfért. Mindezek ismeretében fordulhatott csak elő, hogy azonos tanfolyamokkal tudott jelentkezni a tanfolyamok összeállításában korábban járatlan alperesi társaság. Álláspontja szerint az alperes által meghirdetett tanfolyamok oly mértékben azonosak a felperes tanfolyamaival, hogy az önálló képzésfejlesztés esetén nem lenne lehetséges. Hangsúlyozta, hogy a két munkatárs ismereteit felhasználva az alperes azokat a tanfolyamokat kezdte el szervezni, melyekről tudta, hogy a felperes Budapesten nyereségesen hirdeti és szervezi, így pl. a logisztikai, a gyögmasszőr és az ingatlankezelői tanfolyamot. A raktárgazdálkodói tanfolyam kapcsán kiemelte, hogy ilyen felnőttképzési tanfolyam nem szerepel az OKJ jegyzékben, az teljes egészében a felperes szellemi terméke. Az alpereshez távozó oktatási munkatárs azt is tudta, hogy a felperes a tanfolyamait a M. újságban hirdeti, ezért az alperes is ugyanitt hirdette meg a saját tanfolyamait. Csatolta a két alkalmazott munkaszerződését és hivatkozott az annak 7. pontjában foglalt ún. „lojalitási klauzulára”, amelyben a munkavállaló vállalta, hogy nem tanúsít a felperes. érdekeit sértő magatartást, üzleti információit (üzletfelek címlistája, előadók listája, tematika, szakmai anyagok, stb.) más szervezet részére nem adja át, sem saját vállalkozásában nem hasznosítja. Ezek megszegése esetén a munkaadó azonnali felmondásra jogosult, illetve kártérítési igényt érvényesíthet. Előadta, hogy az alperes ügyvezetője az oktatási munkatárs testvére.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott és egyben igazolta, hogy a képzési programjait, tanfolyamait már 2003. novemberében regisztráltatta a munkaügyi központnál. A munkavállalók csak 2004. májusában és júniusában hagyták el a felperesi céget, így a 2003. őszén megkezdett tanfolyamok szervezésében nem működhetek közre. Elhelyezkedési tilalmat a felperes nem kötött ki a munkaszerződésben. Előadta, hogy a felperes által üzleti titokként megjelölt dokumentumok, így például a tanfolyamuk tematikája, költsége, bárki által hozzáférhetők, az internetről letölthetők, ennek folytán üzleti titoknak a Ptk. 81. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint nem minősülhetnek. Ellenezte szakértő kirendelését.

Előadásuk alátámasztására a felek okiratokat csatoltak, a bíróság tanúként hallgatta ki a felperes vezérigazgatóját, továbbá a titkárságvezetőt és az oktatási munkatársat. Az elsőfokú bíróság felhívására a felperes 14. sorszámú beadványában részletezte, hogy mely kérdések tekintetében kéri a szakértő kirendelését.

Az elsőfokú bíróság a 2006. június 13. napján kelt 6.P.630.779/2004/16. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 25.000,- Ft perköltséget. Határozata indokolásában a felperesi munkavállalók által aláírt munkaszerződésben megfogalmazott „lojalitási klauzula” alapján azt állapította meg, hogy a felperes csak általánosságban, üzleti információként jelölte meg az általa védeni kívánt ismereteket, azokat konkrétan nem nevesítette és a kialakult bírói gyakorlat szerint ilyen általános megfogalmazás nem elegendő az üzleti titok megsértésének megállapításához. Az alperes által becsatolt dokumentumok alapján rögzítette, hogy a felperes által sérelmezett tanfolyamok előkészítése, engedélyeztetése az alperes részéről jóval korábban történt, mint ahogy a felperes két volt munkavállalóját alkalmazta volna. A raktárgazdálkodó tanfolyammal kapcsolatban pedig maga a felperes is elismerte, hogy több cég is hirdeti azt a tanfolyamot, így azzal, hogy az alperes is meghirdette azt, jogsértést nem követett el. Az elsőfokú bíróság a szakértő kirendelését nem tartotta indokoltnak, mivel a felperes nem jelölt meg és nem csatolt olyan konkrét dokumentumokat, tényeket, melyekkel kapcsolatban szükséges lett volna szakértői vizsgálat elrendelése.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és az alperesnek a kereseti kérelmek szerint történő marasztalását kérte.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításához szükséges bizonyítási eljárást nem folytatta le teljeskörűen, mivel indokolatlanul mellőzte a szakértő kirendelésére irányuló felperesi indítványt. Fellebbezéséhez mellékelte a 2006. március 2-án kelt, az elsőfokú eljárásban előterjesztett előkészítő iratának a másolatát, melyben részletesen felsorolta azokat a dokumentumokat, amelyek azonosságát a szakértői vizsgálat eldönthette volna, és amelyben indítványozta a Felnőttképzési Akreditációs Testületnél benyújtott anyagok vizsgálatát, amelyek egyedi kidolgozás esetén - álláspontja szerint - nem lehetnek azonosak.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el az arra vonatkozó felperesi érvelést, hogy a munkavállalók már a munkahelyváltást megelőző időszakban is kapcsolatban állhattak az alperessel, különös tekintettel az oktatási munkatárs és testvére testvéri kapcsolatára. Így már 2003. őszén is hozzáférhetett az alperes a felperes anyagaihoz. A szakértő ezt a kérdést is tisztázhatná.

Kifejtette, hogy a munkaszerződésben foglalt titokvédelmi előírások és az üzleti titok általános fogalma biztosítja olyan adatok védelmét, mint a tanfolyamok nyereségessége, azok külső személy által teljes körűen nem ismerhető dokumentációs háttere és a felhasznált nyomtatványok. Változatlanul kérte ezért a fellebbezésében a szakértő kirendelését és annak alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatását.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, érdemben annak helytálló indokaira tekintettel. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi álláspontját, kiemelve, hogy a perbeli képzések tartalmát a Nemzeti Szakképzési Intézet által megadott tájékoztató és a vonatkozó jogszabályok határozzák meg. A meghirdetett tanfolyamok nyereségessége kapcsán pedig azt hangsúlyozta, hogy a perbeli képzéseket megelőzően az alperesi társaság piackutatást végzett.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján.

E körben megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és érdemben helytálló jogi következtetéssel utasította el a felperes keresetét.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel rögzíti a Fővárosi Ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan mellőzte a szakértő kirendelését.

A felperes által megjelölt dokumentumokra figyelemmel a szakértői bizonyítás a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem lenne alkalmas a Tpvt. 4. §-ára alapított kereset alátámasztására. A felperes által hivatkozott információk túlnyomó része - ahogyan arra az alperes is hivatkozott - különböző fórumokon szabadon hozzáférhető volt. Erre tekintettel esetleges hasonlóságuk vagy azonosságuk sem sértené a Tpvt. 4. §-át, mert az üzleti titok Ptk. 81. § (2) bekezdésében megfogalmazott definíciójának egyik konjunktív eleme - annak titokban tartása érdekében tett szükséges intézkedés - hiányzik. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a különböző szerződések, az órarend, a nyomtatványok, az igazolások hasonlósága, illetve azonossága nem tekinthető olyan különleges szakértelmet igénylő kérdésnek, amely szakértő igénybevételét indokolta volna.

A felperes olyan bizonyítást nem ajánlott fel, amely alátámasztotta volna azt a feltételezését, hogy a két korábbi munkatársa a munkaviszony fennállása alatt, üzleti titoknak minősülő, konkrétan megjelölt ismeretet, dokumentumot adott át az

alperesnek, illetve, hogy az alperes nem az általa hivatkozott piackutatás alapján hirdette meg a tanfolyamait.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezés kapcsán kiegészített indokolással - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költségének megfizetésére. Annak mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján mérlegeléssel állapította meg a pertárgy értékére és a kifejtett ügyvédi tevékenységre tekintettel; az ügyvédi munkadíj az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2007. év február hó 15. napján

Pálinkásné dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsánna sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Bírósági tisztviselő